

313

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ÚNOR 2019

ÚNOR 2019			
1	pá	3. týden v mezidobí	první pátek
2	so	Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	svátek
3	ne	4. neděle v mezidobí	
4	po	4. týden v mezidobí	
5	út	sv. Agáty, panny a mučednice	památka
6	st	sv. Pavla Miki a druhů, mučedníků	památka
7	čt	4. týden v mezidobí	
8	pá	4. týden v mezidobí (sv. Jeroným Aemiliani, sv. Josefina Bakhiti)	
9	so	4. týden v mezidobí	
10	ne	5. neděle v mezidobí	
11	po	5. týden v mezidobí (Panna Maria Lurdská)	
12	út	5. týden v mezidobí	
13	st	5. týden v mezidobí	
14	čt	5. týden v mezidobí	
15	pá	5. týden v mezidobí (bl. Bedřich Bachstein a druhové)	
16	so	5. týden v mezidobí	
17	ne	6. neděle v mezidobí	
18	po	6. týden v mezidobí	
19	út	6. týden v mezidobí	
20	st	6. týden v mezidobí	
21	čt	6. týden v mezidobí (sv. Petr Damiani)	
22	pá	Stolce sv. apoštola Petra	svátek
23	so	sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	památka
24	ne	7. neděle v mezidobí	
25	po	7. týden v mezidobí	
26	út	7. týden v mezidobí	
27	st	7. týden v mezidobí	
28	čt	7. týden v mezidobí	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Zimní krajina v Alpách.

Drazí farníci a milí čtenáři,

dalo by se říci, že tento měsíc je orámován dvěma svátků. Na začátku stojí svátek „Uvedení Páně do chrámu“, který připomíná odevzdání dítěte Ježíše Krista v chrámě. Nejsvatější rodiče na světě se podřizují starozákonním ustanovením a nevyžadují pro sebe ani svého syna – Boha žádné privilegium. Ztělesňují tím svoji dokonalou poslušnost, kterou přijímají vůli Boží, ať již je jakákoliv a nechtějí ji ničím obcházet.

Naproti tomu si v závěru měsíce připomínáme svátek „Stolce sv. Petra“, který upozorňuje na veliký dar magisteria Církve vedeného Duchem svatým. Poslušnost vůči němu znamená žít podle pravdy a jít správnou cestou ke spáse.

Rád bych k těmto dvěma svátkům připojil i postavy dvou dosti rozdílných světců, které jsme si připomínali na konci minulého měsíce. Jedná se o sv. Tomáše Akvinského, dominikánského kněze a učitele Církve a sv. Jana Bosca, kněze a zakladatele řádu salesiánů. Vybral jsem tyto lidsky velmi protichůdné světce, abych na nich ukázal to, co je na cestě k Bohu pro všechny společné a zároveň nepostradatelné.

Nejdříve se krátce pozastavme u sv. Tomáše Akv., který je jedním z největších teologů všech dob, a podle kterého se má až do dnešní doby hlavně vyučovat teologie, jak to ustanovuje Kodex církevního práva (can. 252 §3). Byl to filozof a teolog par excellence, který svým mimořádným intelektem poukázal, jak proniknout pouhým rozumem k poznání a přijetí Boží existence. Nemám tím namyslí pouze oněch 5 cest neboli důkazů k poznání Boha, ale i mnoho dalších otázek, které si člověk pokládá a na které mnohdy hledá odpovědi jen velice těžko. Avšak sv. Tomáš nebyl prohlášen za svatého pouze kvůli své mimořádné inteligenci, ale též, a to podstatně kvůli svatosti svého života. Když se mu ke konci jeho života dostalo mimořádného nadpřirozeného vidění, řekl: „Všechno co jsem dosud napsal je ve srovnání s tím co jsem viděl pouhá sláma.“ Zároveň napsal ve své závěti, že kdyby někdy učitelský úřad Církve rozhodl, že jeho nauka není správná, plně se mu podřizuje a jeho spisy je možné zničit.

Zcela z „jiného těsta“ byl sv. Jan Bosco, italský kněz v Turíně, který postupně našel naplnění svého kněžského poslání v péči o chlapce na ulicích, kteří buď nikoho neměli anebo jejich rodiče a rodina byla tak chudá, že museli odejít, aby si našli obživu sami. Sv. Jan Bosco při své úžasné práci zažíval nejenom nepochopení od státních autorit, ale i od církevních. Jeho přítel, pozdější turínský arcibiskup Lorenzo Gastaldi, se postavil proti němu ohledně nespravedlivé pomluvy, která byla roztrušována jeho nepřáteli. Don Bosco se podrobil nespravedlivému rozhodnutí arcibiskupa, aniž by mu jakýmkoliv způsobem odporoval nebo ho dehonestoval.

Proč zrovna připomínám tyto události ve spojení se svátkem „Uvedení Páně do chrámu“ a „Stolcem sv. Petra“? Vše, co spojuje výše zmíněné významné světce a svátky je pokora, poslušnost a podřízení se vůli našeho Pána, ať již stojí cokoli a má jakékoliv těžké následky. Nechybí nám snad právě tyto ctosti jak v naší společnosti, tak zvláště v Církvi? Často bohužel v této době slyšíme, jak se dohadují určití klerici, ale i laici s těmi, kteří dostali odpovědnost od Ducha sv. vzkládáním rukou a modlitbou. Panna Maria ani sv. Josef si nenárokovali, že nemusí poslouchat starozákonní kněze a učitele a že nemusí tedy obětovat svého Syna, protože on je zjevený Bůh. Sv. Tomáš nepochyboval žádné učení Církve a biskupů a ani nezdůrazňoval, že je třeba ho vylepšit podle jeho myšlenek a že on je tím, který je k tomu povolán. Sv. Jan Bosco se podřídil biskupovi, i když se nakonec ukázalo, že to byla pomluva a biskup se mu omluvil, ale až následně. Předtím utrpěl hanbu a výtky. Nemohu zmínit sv. P. Pia z Pietrelciny, i když nepatří mezi světce měsíce února. Jak on snášel mnoho křivých obvinění a nespravedlností od svých spolubratří i od autorit Církve a nikdy žádným způsobem nepromluvil křivě o nadřazených. V této někdy zmatečné době nezapomínejme, že Duch sv. si vybírá podle svého uvážení a své prozřetelnosti ty, které Bůh sám chce. Vždyť i o učitelích Zákona a farizeích říká Pán Ježíš: „Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte“ (Mt 23,3).

Není nám dáno ani dovoleno stavět „svoji moudrost“ nad moudrost Boží a tím podléhat pyše a namyšlenosti, že já to vím lépe a mně nikdo nebude nic nařizovat, protože já jsem již „moderní dospělý věřící“. Jak slepé a ubohé je takovéto smýšlení a jednání. „Byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno“ (Fil 2,8-9), píše sv. Pavel.

Kéž nám naše pokora a poslušnost pomáhá podřizovat se vždy vůli Boží, a tak nám umožní pokorně se sklonit před naším Pánem jak v jeslích, tak pod křížem na Golgotě.

Žehná P. Vít

P. Vít

Svátek Uvedení Páně do chrámu

sobota 2. února 8:00 mše sv. se žehnáním svící

Svatoblažejské požehnání

neděle 3. února (všechny kostely)

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 3. února (všechny kostely)

Arcidiecézní setkání ministrantů u sv. Prokopasobota 9. února 10:20 mše sv. a další program
(Farní centrum)**Úklid kostelů**

vyjímečně sobota 16. února 8:00 (sv. Prokop)

Sbírka „Halě sv. Petra“

neděle 24. února (všechny kostely)

Výstav Nejsvětější svátosti oltářníčtvrtek 7. února do 20:00 (sv. Prokop)
úterý 26. února od 17:30 (sv. Anna)**Zkouška Farního chrámového sboru**

každé pondělí 18:30 (Farní centrum)

Setkání hledajícíchpondělí 4., 11. a 25. února 19:00
(Farní centrum)**VÝZNAM KLEČENÍ**

Co dělá ten, kdo je pyšný? Vztyčí se, zvedne hlavu, ramena a celou svou postavu. Všechno z něho volá: „Já jsem důležitý, jsem veliký, já jsem více než druzí, více než ti přede mnou!“ Kdo však je pokorného smýšlení, cítí se malý a jeho postava se sklání. On se „ponižuje“ říká Pán. Čím hlouběji je skloněn, tím větší je ten, kdo před ním stojí. Čím méně platí sám ve svých vlastních očích, tím živěji vidí své vlastní hranice.

Kde však, cítíme zřetelněji, jak jsme malí, než když stojíme před Bohem?

Bůh je veliký stejně včera jako dnes a jako i po statisíci letech, protože je věčný. On proniká touto místností, tímto městem a celou zemí i nesmírným hvězdným prostorem a všechno je před ním jako smítko. Svätý Bůh, čistý, spravedlivý, nekonečné vznešenosti. Jak je veliký!

A já jsem malý, tak malý.... Mohlo by se říci, celou podstatou malý, že se mu nemohu ani v nejmenším rovnat ... že jsem před ním nic! Pak je zcela samozřejmě, že se před ním nemohu pyšně postavit. Chtělo by se učinit svou postavu co nejmenší, aby se tak nevypíjala, a člověk obětuje část své výšky: člověk pokleká. A jeho srdci to ještě nestačí, chtěl by se ještě navíc sklonit.

A pak tato skloněná bytost hovoří: Ty jsi velký Bůh, ale já nejsem nic. Ale to by bylo zase špatně. Já jsem nikoliv nic, nýbrž „něco“, dokonce něco tajemně velikého, ale jen skrze něho. Lidská postava říká: Jsem Tvůj obraz, který sis vymyslel, zamiloval a stvořil. Ty, můj Pravzor.

Když se skloníš na kolena, nedovol, aby to byl prchavý, prázdný úkon. Dodej mu duši. Duši klečení však je, že se i srdce v úctě skloní před Bohem, v oné úctě, kterou je možno prokázat pouze Bohu: že mu klaníš.

Když vstoupíš do chrámu nebo jej opouštíš, nebo když procházíš kolem oltáře, kde je Nejsvětější svátost, poklekej hluboce, zvolna a vyslov celou svou bytostí: „Můj veliký Bože....!“

To je pak pokora, to je pravda, a pokaždé prospěješ své duši.

*Romano Guardini
1885-1968 - německý katolický filosof*

2. února - svátek Uvedení Páně do chrámu (Obětování Páně, Hromnice)

Svátek nás svým dějem a obsahem ještě vrací k vánočním svátkům, neboť je vázán na Narození Páně skutečným počtem dní, jímž dnes oslavovaná událost následovala po narození. Připomínáme si setkání Páně se Simeonem, s Annou a nakonec s věřícími vůbec. Ježíš je „Světlo k osvícení národů“. Křesťan pak má být viditelným, konkrétním, všem pochopitelným a praktickým znamením a důkazem, že přišlo Světlo na svět.

Ve Starém zákoně Hospodin nařídil skrze Mojžíše, aby matka, které se narodí syn, po 40 dnech s ním přišla do chrámu k obřadu tzv. očišťování a zároveň obětování. Jako očištnou obětí měli přinést beránka a hrdličku nebo holoubátko. Chudí jen dvě holoubátka. V tom byla připomínka hříchu, se kterým člověk přichází na svět a potřeba Vykupitele. Dnes je svátek zaměřen právě na toto obětování, které je svátkem také Jeho představení v chrámu a - díky proroctví Simeona - i lidem.

Ranní breviářový hymnus pro tento svátek

Obřadům svatým, jež v Zákonu posvátném
předsedal Mojžíš, chtěl být ve všem poddán ten,
jenž v lásce řídí svaté sbory andělské
z Otcova trůnu ve své říši nebeské
a který stvořil nebe, moře a s ním zem.

Blážená Matka v nečistším svém objetí
když vtěleného Boha nesla k oběti,
semknutými rty líbala sladce jeho
na ústa, Boha i člověka pravého,
na jehož rozkaz povstalo vše vzápětí.

Tot' Světlo, jež se před očima lidí skví,
Izrael též v něm dobyl slavných vítězství.
On předurčen je k pádu mnohých na zemi
a národům všem k toužebnému spasení,
než vyjevena budou srdcí tajemství.

Bud' Otcí sláva všemi věky znějící,
i tvou moc, Synu, at' na věky všichni ctí.
Stejná bud' Duchu vlada, moc a chvála, čest
po nekonečné věky at' vzdána jest
nejhlubší pocta nejsvětější Trojici. Amen.

22. února - svátek Stolce svatého Apoštola Petra

Svátek se týká památky první biskupské katedry Kristova náměstka. Zprvu je-
jím místem bylo syrské hlavní město Antiochie a teprve později přesídlil Petr
do Říma, střediska tehdejší kultury, aby odtud vládl Kristus.

Biskupský stolec je symbolem učitelského, kněžského a pastýřského poslání.
Petrův je k tomu navíc znamením jednoty církve, založené na apoštolech.

Znovu si připomínáme, že Kristova církev povstává z pevnosti Petrovy víry.

Svátek v Římě slavený od IV. století v den 22. 2. souvisí s tradicí, že v ten den
se Petr ujal správy římského biskupství. Po určitou dobu byl kvůli postním ob-
dobím slaven už v lednu a v tento den byl připomínán antiochijský stolec, ale
pokoncilní liturgická úprava vrátila svátek na původní den.

Večerní breviářový hymnus pro tento svátek

Povolal tebe Boží hlas,
rybáři, a teď' za sítě
i vesla, jaký skvělý jas
nebeských klíčů zdobí tě.

Podnícen žhavou láskou svou
svědectví blahé vydáváš.
Omyté láskou Kristovou
ovce, jež máš vést, dostáváš.

Po pádu z nebe obrácen
stáváš se skálou pro Církev.
Ta s tebou září věkům všem,
ji nevyvrátí zloby hněv.

Petrě, dle slibu Kristova
se jako pastýř lidstva skvíš
i jako bratří opora,
jimž všem zvěst spásy přinášíš.

Sjednot' své stádo a dej mu,
at' spěje stále k dobrému,
chraň je před vlky dravými
a uveď na své pastviny.

Bud' Kristu sláva; kéž i nám
hříšným k tvým mocným přimlouvám
otevře brány do nebe,
nás v radost věčnou uvede. Amen.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE PAPEŽ PIUS XI. encyklika **QUADRAGESIMO ANNO**

*o uspořádání společnosti, obnově společenského řádu a jeho zdokonalení podle zásad evangelia
květen 1931*

V roce 1891 vydal papež Lev XIII. encykliku *Rerum novarum* zabývající se sociálním učením Církve. V roce 40. výročí této encykliky vydal jeho nástupce papež Pius XI. svoji encykliku *Quadragesimo anno* (*Čtyřicátý rok*), ve které se zabývá tím, že na mnoha místech celého světa není v sociální oblasti dbáno křesťanských zásad, což negativně působí na celý pracovní proces a otevírá cestu populistickým a demagogickým teoriím.

Mysl všech lidí je téměř výlučně zaujata pozemskými zmatky, prohrami a pustošením. Avšak když se díváme na to všechno, jak se sluší, křesťanskými očima, co je to všechno proti zkáze duší? Přesto lze nyní bez přehánění označit poměry sociálního a hospodářského života za takové, že značnému počtu lidí jsou největší překážkou v péči o jediné potřebné, to jest o věčnou spásu.

Kořenem a zdrojem tohoto odpadu od křesťanských zásad v sociálním a hospodářském životě a odtud vyplývajícího odpadu velkého počtu dělníků od katolické víry jsou nezřízené vášně, smutný následek dědičného hříchu, jenž do podivuhodného souladu lidských sil vnesl takový rozvrát, že se člověk dá lehko lákat špatnými žádostmi a je silně pokoušen k tomu, aby dával pomíjejícím statkům tohoto světa přednost před statky nebeskými a nepomíjejícími. Odtud ona nasytná touha po bohatství a časných statcích, která sice ve všech dobách sváděla lidi k tomu, aby přestupovali Boží zákony a porušovali práva svých bližních, avšak dnešní hospodářská soustava nastrojuje lidské slabosti daleko více lécek.

Protože začátky nové hospodářské soustavy spadaly právě do doby, kdy se názory racionalismu uchytily a zapustily kořeny v mnoha duších, vytvořila se v krátké době národohospodářská věda odtržená od pravého mravního zákona, a tak se zcela uvolnily oteře lidské chtivosti.

Tak se stalo, že se mnohem větší počet lidí než dříve nestaral o nic jiného, než aby rozmnožil své bohatství, lhostejno jakým způsobem; toužili být nade vším a přede všemi a nedělali si nic ani z největších zločinů proti jiným lidem. Ti pak, kdo první vykročili touto pohodlnou cestou, která vede k záhubě, snadno získali velmi mnoho napodobovatelů své nepravosti - ať již kouzlem svého očividného úspěchu, ať již okázalým přepychem svého bohatství, ať již tím, že se vysmívali výčitkám svědomí jiných lidí, jako by to byla jen malicherná úzkostlivost, ať již svou bezohledností, s níž šli přes mrtvolu svých méně úzkostlivých konkurentů.

Člověk se opravdu zhrzojí, když si uvědomí, jak velmi vážným nebezpečím je v moderních továrnách vydána mravnost dělníků a stud dívek i jiných žen; když povážíme, jak často dnešní hospodářský život a zvláště nešťastná bytová otázka bývá překážkou rodinného pouta a návyku na rodinný život; když si uvědomíme, kolik a jakých obtíží se dělá řádnému svěcení svátečních dnů; když povážíme, jak všeobecně zesláblo a ochablo opravdu křesťanské cítění, na jehož místo nastoupila jediná starost: opatřit si tak neb onak živobytí. A tak tělesná práce, kterou Bůh v otcovské prozřetelnosti i po dědičném hříchu určil k tělesnému i duševnímu blahu lidí, se stává stále více pramenem mravní zkázy. Mrtvá hmota opouští továrny zušlechtěna, ale lidé se tam kazí a znehodnocují.

Český překlad: Radio Vaticana

193. Bonifác VIII.

<i>vlastní jméno:</i>	Benedetto Caetani
<i>původ:</i>	Itálie
<i>datum narození:</i>	1235
<i>místo narození:</i>	Anagni (IT)
<i>datum zvolení:</i>	24. prosinec 1294
<i>úmrtí:</i>	11. října 1303, Řím (IT)
	pohřben u sv. Petra
<i>pontifikát:</i>	8 roků, 9 měsíců, 19 dní

Benedetto Caetani pocházel z urozeného katalánského rodu, který sídlil původně ve městě Gaeta, ale odtud se přesunul do Anagni. Právě v Anagni se také Benedetto Caetani narodil. Později studoval na právnických fakultách v Lodi a Paříži a byl nositelem titulu doktora obojího práva.

Hned začátek jeho pontifikátu byl typickou ukázkou papežovy tvrdé reakce na jakoukoliv kritiku. Benedetto Caetani byl totiž zvolen jako Bonifác VIII. 24. prosince 1294, pár dní poté, co přesvědčil svého předchůdce, papeže Celestýna V., aby se vzdal svého úřadu.

V polovině roku 1298 vypukl konflikt s Habsburky. Došlo ke sporu mezi římským králem Adolfem Nasavským a jeho konkurentem Albrechtem Habsburským, který skončil Albrechtovým vítězstvím: kurfiřti prohlásili Adolfa za zblaveného královské hodnosti a novým králem zvolili Albrechta. Papež byl rozhořčen nejen způsobem, jakým proběhla změna na trůně, ale především tím, že kurfiřti papeže nepožádali o formální potvrzení (tzv. aprobaci). A tak když poselstvo, vyslané kurfiřty k papeži s listem oznamujícím Albrechtovo zvolení, dorazilo na sklonku podzimu na papežský dvůr v Rieti, setkal se tam s velmi nepřívětivým přijetím. Papež (jako ostatně téměř vždy, když věci nešly podle jeho přání)

zareagoval velmi podrážděně, neboť podle něj byl postup kurfiřtů proti králi Adolfovi „jasná velezrada“ a nová volba bez papežského svolení tedy neplatná. Když se vyslanci pokusili jednání krále Albrechta a kurfiřtů uspravedlnit, připravil jim prý papež efektní ukázkou svého cholerického temperamentu - s císařským diadémem na hlavě, opásán mečem se na ně obořil zvoláním: Ego sum caesar - Já jsem císař!

Spor se táhl až do začátku 14. století, kdy se Bonifác začal plně soustřeďovat na svůj spor s Francií. Bonifác však zasahoval i do vnitropolitické situace v Uhrách (v roce 1301 odmítl právo uherské šlechty zvolit si vlastního panovníka a sám prohlásil za uherského krále Karla Roberta, čímž také vážně poškozoval zájmy českých Přemyslovců) ve Skotsku a v dalších zemích.

7. září 1303 přepadla francouzská vojska město Anagni, kde tehdy Bonifác VIII. byl, a vstoupila i do jeho opevněného sídla. Dva dny byl vězněn bez jídla a pití. A když francouzská vojska město opustila, Bonifác VIII. byl zachráněn, ale již 11. října 1303 zemřel v Římě na horečnaté onemocnění. Nástupci Bonifáce VIII. se pak stále více stávali loutkami v rukou francouzského krále, což nakonec vedlo až k avignonskému zajetí.

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi

SVATOBLAŽEJSKÉ POŽEHNÁNÍ

3. února si Církev připomíná nezávaznou památku (letos je liturgicky překryta nedělí) sv. biskupa a mučedníka Blažeje. Narodil se kolem r. 320 a stal se biskupem v Sebastě (dnešní Turecko), kde horlivě hlásal víru.

Staré životopisy uvádějí, že před povýšením na biskupa se Blažej zabýval lékařským studiem a vzorně vykonával lékařskou praxi. V době pronásledování byl uvězněn a odsouzen k smrti. V žaláři se věnoval modlitbám a mnohým poskytl duchovní povzbuzení. Dle poněkud odlišných legend buď v žaláři nebo až cestou na popraviště pomohl chlapci, který se dusil zapíchnutou rybí kostí v krku. Modlitba biskupa a jeho ruce chlapce zachránily.

Legendy měly vliv i na vznik liturgického obřadu „svatoblažejské požehnání“ se dvěma zkříženými svícemi a modlitbou. Mimo vyprávění

legend může v symbolice dvou zkřížených svíců být viděna biskupská hodnost a statečnost nebo víra a láska Blažejeva, které nepřemohly ani útrapy a smrt.

Praxe svatoblažejského požehnání se v Církvi udržela dodnes. Jde o svátostinu, takže toto požehnání může přijmout kdokoli. Má člověka chránit nejen od krčních nemocí, jak je uvedeno v doprovodné žehnací modlitbě, ale ode všeho věčného i časného zla.

-AJ-

ATHLETICA VATICANA

Svatý stolec v lednu založil první oficiální sportovní asociaci pod názvem Athletica Vaticana. Od začátku tohoto roku se díky dvoustranné dohodě s Italským olympijským výborem může účastnit všech národních i mezinárodních běžeckých závodů, ačkoli vystoupení na olympijských hrách zatím zůstává snem a dlouhodobým cílem. Sportovní svaz na brífinku v Tiskovém středisku Svatého stolce představil kard. Gianfranco Ravasi, předseda Papežské rady pro kulturu. Zdůraznil, že papež František tuto iniciativu podporuje, jelikož je známo jeho hluboké souznění se světem

sportu. Sport má úzké vazby s náboženstvím, protože rovněž spočívá na nezištnosti, uvedl dále italský kardinál a označila za ideálního patrona sportovců sv. Pavla, který si často vypůjčil metafory ze sportovního klání.

Sdružení Athletica Vaticana spontánně vzniklo mezi vatikánskými zaměstnanci, kteří se potkávali při raním běhání podél řeky Tibery. Patří k nim švýcarští gardisti, požárník, farmaceut z Vatikánské lékárny či novinář z Osservatore Romano, ale také francouzská řeholnice, dominikánka Marie-Théo Puybureau. Běh je pro mne modlitbou, prohlásila na tiskové konferenci. Na otázku, v čem taková sestra joggerka chodí běhat, klidně odpověděla, že v šortkách a tričku.

Sníme o tom, že uvidíme vlát vaticánský prapor při zahájení olympijských her, vysvětlil předseda svazu a zastupující sekretář Papežské rady pro kulturu, mons. Melchor José Sánchez. Prozatím se ale spokojíme s účastí na Hrách malých států Evropy, kde se utkávají země s méně než milionem obyvatel, a později možná na Středomořských hrách. Tato dvě mezinárodní setkání jsou ideální pro naše mírové svědectví.

Radio Vaticana

MEŠNÍ FORMULÁŘE, LITURGICKÉ BARVY

I. Misál

(Missale Romanum, Římský misál) – obsahuje veškeré texty ke mši sv. s výjimkou textů pro bohoslužbu slova.

Rozdělení:

Proprium de tempore – mešní formuláře pro jednotlivé slavnosti, neděle a všední dny dle liturgických dob.

Ordo Missæ – mešní řád: neměnné části mše sv.

Proprium sanctorum – vlastní texty pro slavnosti, svátky a památky svatých

Commune sanctorum – společné texty o svatých dle jejich příslušnosti do určených skupin (mučedníci, Učitelé Církve, papežové, biskupové, kněží, řeholníci, panny, osoby konající milosrdné skutky, muži, ženy)

Mimo tyto základní mešní formuláře obsahuje Římský misál ještě formuláře ke mším pro „různé příležitosti“ (při udílení svátostí, pohřební apod.) a tzv. mše „za různé potřeby“ (za mír, v době nemoci, v době válek, za kněžská a řeholní povolání apod.).

Dále jsou obsaženy tzv. **votivní** mše (ke cti Nejsv. Trojice, Pána Ježíše, Ducha svatého, Panny Marie, význačných svatých); nejvíce u nás používané jsou mariánské mše o sobotách a votivní mše k Srdci Páně na první pátek v měsíci.

Základní mešní formulář obsahuje:

Vstupní antifona (Antiphona ad introitum): vstupní zpěv doprovázející příchod kněze a liturgických služebníků ke slavení mše svaté; tato antifona může být nahrazena zpěvem písně z kancionálu.

Vstupní modlitba (Collecta) – uzavírá vstupní obřady, obsahuje shrnutí proseb pro tuto mši sv.

Modlitba nad dary (oratio super oblata): závěrečná modlitba úkonu obětování spojená s prosbou o přijetí a posvěcení darů.

Označení preface (předzpěv, počátek eucharistické modlitby) – odkaz na mešní řád; pokud má některý formulář prefaci vlastní, je uvedena celá.

Antifona k přijímání (Antiphona ad communionem): zpěv doprovázející svaté přijímání kněze i ostatních přítomných; tato antifona může být nahrazena zpěvem písně z kancionálu nebo jiným vhodným zpěvem.

Modlitba po přijímání (Oratio post communionem): Závěrečná modlitba obřadu přijímání, spojená s projevem díky a prosbou o rozhojnění milostí získaných při sv. přijímání.

2. Lekcionář

Lekcionář je kniha pro bohoslužbu slova (od lat. lectio – čtení). Obsahuje všechna biblická čtení (1. čtení, 2. čtení – je-li předepsáno, evangelium) pro každou mši, responsoriální žalmy a alelujové zpěvy před evangeliem.

Liturgické barvy

Každá mše má předepsanou liturgickou barvu (barva svrchního liturgického oděvu kněze, jáhna popř. i přísluhujících) i barva některých liturgických předmětů. Liturgická barva pro každou mši je uvedena v tzv. Direktáři – liturgický kalendář pro určitý liturgický rok.

ZÁKLADNÍ	BÍLÁ	Zelený čtvrtek, mše doby vánoční, velikonoční, o Pánu Ježíši (s výjimkou mší o jeho utrpení), mše o Panně Marii a o svatých, kteří nebyli mučedníky
	ČERVENÁ	Květná neděle, Velký pátek, Seslání Ducha svatého, mše o svatých mučedníků
	FIALOVÁ	mše v době adventní a v době postní, kající mše, pohřební a ostatní mše za zemřelé, pokud se nepoužije barva černá
	ZELENÁ	neděle a všední dny liturgického mezidobí
DOPLŇKOVÉ	růžová	III. neděle adventní, IV. neděle postní – lze použít též barva fialová
	zlatá	může nahradit při zvláštních příležitostech všechny liturgické barvy kromě fialové a černé
	černá	lze ji použít při pohřebních mších a ostatních mších za zemřelé místo barvy fialové
	modrá	na základě zvláštního dovolení byla někdy používána při mariánských mších, v současné době se již většinou nepoužívá

Navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby

(z knihy Života Mnišského bratrstva Jeruzalém, Bratr Pierre-Marie Delfieux)

4. část

Mgr. Tereza Pýchová

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Láska

Abys dospěl k lásce, buď průzračný.

Nech se poznat a snaž se poznat. Poznání nutně otvírá srdce lásce. Když otevřeš své srdce, své úmysly a své myšlenky, naučíš se shodovat se se svými bratry a naučíš se mařit léčky zlého ducha. Nesmíš se nechat klamat satanem. Nepřehlížej jeho záměry. Kdo jedná podle pravdy, přichází ke světlu.

Buď dost pokorný, abys snesl pravdivý pohled na sebe a dost milosrdný, abys viděl, ale neodsuzoval. Při této dvojí snaze uvidíš, jak je dobré a milé, přebývat-li všichni bratři pospolu.

Ze svých úst a ze svého srdce navždy vyhosti pomluvy, reptání, žárlivost! Vyhýbej se malicherným sporům ve společenství. Nic tak nerozděluje jako ustavičné diskuse o všem a o ničem. Uměj se podle potřeby zastavit. Odmítej poslouchat našeptávání o tom či onom bratrovi. Buď kvasem jednoty. „Kdo na bližního skrytě nasazuje, takového já budu potírat... Kdo jedná lživě, nesmí žít v mém domě...“

Nikdy ať tě neomrzí odpouštět, abys nezavdal příležitost ďáblu. Z hloubi srdce, spontánně, buď milosrdný a soucitný. Pán ti odpouštěl po celý den. V tichu svého srdce dělej totéž neúnavně, z celého svého srdce.

Nespokoj se s tím, že se prohlašuješ za bratra všech; snaž se být i každému přítelem. Učiň z každého bratra přítele, aniž by byl tvým vlastním přítelem. K tomu nás zve Kristus, když už nás nenazývá služebníky, ale přáteli. Právě přátelství rozvíjí, osvobozuje, aktivizuje a povznáší. Naopak přátelství příliš přirozené nebo partikulární oslabuje, rozděluje, sklíčuje. Ono právě přátelství pěstuj, tohoto přirozeného se úzkostlivě varuj.

Především proživej společenství. To je zdroj, z kterého žijeme, pro ně jsme byli vyvoleni už před stvořením světa a to je cíl povolání, které nás shromáždilo v jedno tělo. Ať uprostřed tohoto rozstříštěného světa vybuduje jednota charismat harmonický svatý chrám a rozmanitost údů ať vytvoří soudržnost jediného těla. Když budeš mít lásku, která je poutem dokonalosti, budeš se svými bratry uprostřed měst šťastným znamením bratrského společenství a tím také budeš nezkaleně vyzařovat Boha. Takovou slávu ti dal za podíl.

Ať svět v nás rozpozná Kristovy učedníky podle tohoto znamení: podle naší vzájemné lásky.

Milí farníci,

vstupujeme do nového kalendářního roku. Chtěl bych vám popřát hodně sil a vnitřní radosti z toho, že jsme křesťané. Že naše námaha má své hranice a nejsme odkázáni jenom sami na sebe, ale že smíme spoléhat na Toho, který se k nám snížil natolik, že se stal jedním z nás. Ať prožíváme hlubokou životní naději z daru víry, kterou můžeme sdílet nejen v rodinách, ale také farnostech a můžeme ji přinášet tam, kde vládne tma a zmatek. Také bych vám rád poděkoval za celý rok vaší podpory jak duchovní, tak materiální. Vím a jsem přesvědčen o síle modlitby, za kterou chci upřímně poděkovat.

Během zimních prázdnin navštívím svoji rodinu na Slovensku. Samozřejmě strávím několik dní také v Praze. Doufám, že budou dostatečné sněhové podmínky, abych se mohl alespoň na jeden den utrhnout a vyjet si na hory zalyžovat. Kolem pátého ledna se budu opět vracet zpátky do Říma. Hned se pustím do zkouškového procesu. Letos budu dělat zkoušky z listů sv. Pavla, z Kanonického práva, Ekleziologie - dogmatická nauka o církvi. I když je těch zkoušek méně, jsou však obsahově poměrně náročné. Také bych rád napsal co největší část ze své závěrečné práce. Věřím, že bude taky trochu času na výlet po okolí.

Naposledy jsme navštívili krásný klášter Abbazia di Farfa, s bohatou historií, a asi asi dvě malá městečka, která se rozprostírají na malých kopcích. Italové je nazývají "borghi". Alespoň tak mám, alespoň z času na čas, možnost poznávat krásy italského venkova. Srdečně Miro (prosinec 2018).

Miroslaw

Mgr. et Mgr. et Mgr. **Olga Horáková** (40) vystudovala teologii, logopedii, učitelství pro I. stupeň a speciální pedagogiku. Pochází z nevěřící rodiny, přesto část života prožila v klášteře. Pán Bůh měl s ní ale jiné záměry...

Člověk by si pomyslel, že jsi přestudovaná...

Kdepak. Jezdila jsem po vlastech českých a vesele studovala tam, kde se mi to hodilo. Teologii mám v Praze, speciální pedagogiku v Olomouci a navazující v Brně, I. stupeň v Hradci Králové. Všechno mě bavilo a vždy obohacovalo něčím novým.

Jak ses dostala od nevíry ke studiu teologie?

Pocházím z nevěřící rodiny a prostřednictvím kamarádky ze základní školy jsem se začala o víru více zajímat. Uvěřila jsem v porevoluční vlně a ve 14 letech se nechala u Voršílek pokřtít.

Od té doby jsi přemýšlela o životě v klášteře?

Klášteří prostředí mě velice přitahovalo. Po svém punkovém období na střední škole a vypořádáním postiženým dětem jsem to zkusila. Ale řádové sestry mě překvapily s tvrzením, že napřed musím poznat, co je to život. Nejdřív pracovat, poté se případně vrátit.

Takže tě to neodradilo?

Dva roky jsem učila, poté přišla znovu. Lákala mě kontemplativní větev mnišek v Lysolajích. Řád sester Dominikánek mi přišel nejbližší. Strávila jsem tam 5 let, ale poznala, že Pán Bůh mi připravil jinou cestu a já s tím nic nenadělám. V klášteře se mi však líbilo, chtěla bych se tam brzy vypravit zase na návštěvu. Zajímavé bylo, že sestry říkaly, že toužily dříve po dětech, já to měla přesně naopak.

Odříkaného chleba největší krajíc?

Když jsme se s manželem seznámili, chtěl moc děti. I když je nevěřící, naše svatba se konala v kostele a obě děti máme pokřtěné. Pán mi splnil přání o pobytu v klášteře, ale nebylo to napořád. Bůh je láska. Mateřství může být považováno za iracionální, ale mně moje děti pomohly k pochopení a porozumění Písma. Tím samozřejmě nepopírám, že jak mě dokážou vytočit vlastní děti, to by člověk nevěřil. A to jsem si myslela, že s neřestí jako hněv já rozhodně nemám problém (smích).

Máš čas ve svých každodenních povinnostech také na modlitbu?

Snažím se vždy odpoledne, když malý syn spinká, sednout si nad Bibli. Setkávám se s Pánem Bohem skrz evangelia. Nyní mám takové období prosby a návrat k evangeliím je pro mě důležitý.

Při rodičovské ještě stíháš logopedii s dětmi. Od kterého věku za tebou děti chodí?

Pracuji v Rodinném a komunitním centru Paleček poblíž Flory. Zjišťovat narušenou komunikační schopnost se dá v podstatě od 2,5 let, ale to je složité, protože tak staré děti ještě nemají o komunikaci příliš zájem. Ideální je začít od 3, spíše až od 4 let.

Na co se těšíš?

Je toho samozřejmě víc, ale konkrétně v létě se chystám tradičně na Katolickou charismatickou konferenci do Brna. Zajímají mě zejména přednášky o modlitbě. Letos bych s sebou chtěla vzít i dceru Lucinku, protože je tam možnost zúčastnit se programu pro děti od 4 let. Manžel tomu říká „katolický dýchánek“ (smích).

Můžeš nám doporučit knihu?

Dávno, dávno jsem četla knihu, která mi hodně dala. Jedná se o Vědu kříže od Edit Steinové. Je však dobré o dogmatice už něco vědět. Já jsem z dogmatiky psala závěrečnou práci na teologii. Přednášky od Ctirada Václava Pospíšila mě nadchly. Jinak moje oblíbená autorka je Agatha Christie. Proces řešení nějakého případu mám v oblibě. Nepohrdnu ani sci-fi.

Rozhovor připravila Iva Mervartová.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování I I. díl)

Od nějaké doby se začalo mluvit o blízkém sňatku dcery mé paní s Mořcem. A tu jednoho dne mě má paní obvinila, že jsem jí ukradla velkou částku peněz, a vyhrožovala mi, že mě dá zavřít do vězení, jestliže jí celou částku nenahradím.

Neodpověděla jsem na to nic, protože se mě nepatili. Ve svém srdci jsem se zaradovala, vždyť jsem věděla, že jsem se peněz ani nedotkla, a mimoto jsem neměla ani potuchy o tom, kde je paní měla schovaně. Přesto však moje paní trvala na svém: „Odhodte se,“ řekla mi, „vraťte mi tu částku, nechcete-li jít do vězení. Děláte ze sebe světici, ale já už vám nevěřím a s vašimi zázraky je to zrovna takové jako s vámi. Okouzli jste Mořce svými kouzly, ale mne neokouzli.“ V duchu jsem vzdávala díky svému Pánu Ježíši za tu velkou přízeň, že jsem konečně nespravedlivě obviněna z krádeže, spáchané mé paní, vždyť jsem tolikrát Nejvyššího okrádala o čas, který mi dal k tomu, abych ho vebčila a oslavovala a abych napravovala chyby bližních i vlastní.

Jednoho dne mě vyzvala, abych šla do domu; byli tam shromážděni všichni příbuzní a přátelé; v přítomnosti všech těchto lidí mi učinila mnoho výčitek a řekla mi, že sejde-li ze sňatku, budu Bohu skládat účty za všechno zlo, které z toho vzejde; pak přšly urážky všeho druhu.

Mořic, který dosud mlčel, si vzal slovo a řekl přibližně toto: „Všechny vás prosím, abyste mluvili se sestrou umírněně: po několik měsíců jsem pracoval s jejím otcem, velmi počestným mužem, kterého mají rádi všichni, kdo ho znají; kdyby se dozvěděl, co jste právě řekly jeho dceři, určitě by si okamžitě pro ni přišel. Po pravdě já nevěřím, že by ty peníze vzala Sestra, a nikdy tomu věřit nebudu.“

Moje paní a ostatní odpověděli: „Kdo je tedy vzal? Tím zlodějem jsi byl, Mořici, tedy ty? Vždyť ta malá je jedinou cizí osobou, která sem přišla.“ Mořic odpověděl: „Počkejte, sestra nelže: vzala jste nebo našla jste peníze v tomto domě?“ (ticho) „Odpovězte, sestro, odpovězte!“

Odpověděla jsem přibližně takto: „Prohlašuji před Bohem, že jsem neviděla ani nevzala peníze nebo něco jiného své paní.

Nemusí se však trápit nad slovy, která mi řekla, protože nespáchala-li jsem, a to jen díky Boží milosti, přečin krádeže jejich peněz, v mnoha jiných věcech jsem zarmoutila milující Srdce Ježíše Krista, a právě jeho prostřednictvím přijímám a s vděčností líbám jako drahocenné dary. Pokud bych měla být dána do vězení, to jsem si vždycky přála, to byste mi učinili právě dobrodiní...“

„Ach,“ zvolala dcera mé paní, „zjednodušíte věci, myslíte-li si, že bez náhrady krádeže vám Bůh odpustí, to je snad podle nějakého náboženství, platného jen pro vás? Mýlíte se, má drahá, tak jako jsou omylem i vaše zázraky...“ Jedna z osob se otázala, zda opravdu ony pověsti, rozšiřující se po vesnicích ve věci různých zázraků, jsou podloženy. „Vůbec ne,“ odpověděla moje paní (a měla pravdu), „to všechno je jen dým; několika slovy vám vysvětlím, jak se všechno odehrálo. Má dcera seděla před ohništěm se svým dítětem na kolenou a vtom zaslechla veliký hluk z teletníku. Rychle vstane, posadí místo sebe na židli před ohništěm dítě a běží do chléva. Dítě, příliš malé, aby se tam udrželo vsedě, padlo do plamenů a dalo se do křiku, který má dcera uslyšela a okamžitě, ve spěchu přiběhla, zvedla dítě celé v plamenech, myslela, že je spálené a zohavené, a tak volala o pomoc. Sestra ji uslyšela a okamžitě přišla a řekla: „To nic není, nebojte se.“ Jak to říkala, vzala dítě, a co já vím? Vložila mu ruku na obličej jako by činila znamení kříže; nevím přesně, co dělala. Dcera omdlela a už si na do dobře nevzpomíná; skutečností však je, že když jsem přišla, dítě bylo dokonale v pořádku a bez stopy po spáleninách protože nemělo čas, aby si ublížilo. Tak tohle je vysvětlení onoho domnělého zázraku.

Podruhé, to jsme podle našeho obyčeje pekly chléb ve vesnici Le Serre. Zatímco se chléb dopékal a Sestra na něj čekala venku, jedno děvče vylezlo na strom utrhnout si hrušku. To děvče však trpělo padoucníci, dostalo zrovna záchvat a spadlo jako kámen a zůstalo ležet bez hnutí. Přiběhli všichni lidé z vesnice i s rodiči dívkou, která plakala: zdálo se, že si při pádu zlomila nohu, říkali, že noha jí visela (já jsem to neviděla). Sestra byla u toho, přistoupila blíž a řekla: „Neplačte, to nic není; sundejte jí punčochu.“

– „Nemůžeme,“ řekli rodiče. „Nechte mě tedy, udělám to sama,“ odpověděla Sestra, „neublížím jí.“ Sundala jí punčochu, otřela krev a pak jí třela nohu, dělala jakési znamení kříže a potom pomohla dívce na nohy a dívka kráčela a všichni přítomní se dali do křiku: „Ó, zázrak! Ó, zázrak!...“ Ano, zázrak, který mohl udělat kdokoliv: děvče nemělo zlomnou nohu, ale pouze si vymklo kotník a jeho třením a otáčením se šlachy zase dostaly na své místo, a to stačilo k uzdravení dívky. A tak se ten údajný zázrak vypařil jako dým. Porozuměli jste? Chci, ať učiní takový zázrak, že by mi vrátila peníze, které mi ukradla.“

„To stačí,“ řekl Mořic, „tohle stačí: nechme těch věcí a zabývejme se svými záležitostmi, nechme jít toto ubohé dítě po své práci.“

Můj důstojný a nejdraší Otče, co se týče toho, že přítomné osoby říkaly, že dělám zázraky a že lidé z okolního kraje to říkali také, úplně jsem souhlasila se svou paní. Nuže, abychom se drželi pravdy, souhlasila jsem se svou paní, která musela vědět, že pouze Bůh dělá zázraky; a já věřím dodnes, že i nebeští světci nemohou je činit jen skrze svou ctnost, byt' byla sebevyspělejší. Pouze Bůh, jedině všemocné Bytí činí zázraky skrze sebe nebo skrze koho chce; a kdyby si Bůh chtěl k tomu posloužit hrstí spálené slámy, tento popel si přesto nikdy nemůže přivlastnit Boží právo a říci: „To já jsem učinil zázrak.“

Co bych snad asi měla vysvětlit, je to, že když matka vytáhla dítě zprostřed plamenů a viděla, že celé hoří a je zohavené, přišla zrovna Vlčice. Matka mi dítě hodila do náruče a vzápětí omdlela. Uhasila jsem oheň, jiskry svou zástěrou a otřela jsem dítěti obličej. Samo sebou se rozumí, že zároveň jsem se modlila; ale když jsem viděla jeho spálené rty a čelo a pak i tváře a ruce, místy bílé, jinde krvavé a že už dítě docela ztratilo podobu a že křik, který vydávalo, se už jakoby měnil ve smrtelné chroptění, prosila jsem Boha ve jménu Ježíše Krista a jeho smrti a dělala jsem znamení kříže na všech místech a ranami a podlitinami. Po chvíli dítě otevřelo oči. Matka přišla k sobě, vzala si dítě a viděla, že je zdravé. Prosím vás, kde je zde zázrak Vlčice? Co se týče oné dívky, která spadla ze stromu, konec její nohy visel stranou, nuže, stačilo jen opět najít místo, v němž by kosti do sebe zapadly, z jedné strany byla kůže roztržena a krev, která vytékala, zabraňovala operaci, která se konala v obdivuhodném Jménu Ježíšově prostřednictvím kříže.

Zdroj:

Press, F. (1992). Děvečky Boží. Brno: Mariánské nakladatelství. - uspořádala R. P.

11. února si liturgickou památkou připomeneme Zjevení Panny Marie v Lurdech (1858).

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 16:50 (Jakub Kroneisl)
- 7. - 8. ročník ZŠ – bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – příprava na biřmování – od února 2019 (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz

MiladaProvinska@seznam.cz

kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonočních začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr. Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny:

poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne uklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zapívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidé jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

Pořad bohoslužeb

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- s latinským ordináři, - 4x ročně v Tridentském ritu v kostele sv. Rocha.
Úterý	sv. Anna	18:00	Každé poslední úterý v měsíci od 17:30 eucharistická adorace
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. - v adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	První čtvrtek v měsíci eucharistická adorace do 20:00.
Pátek	sv. Prokop	18:00	První pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů.

sv. Prokop: farní kostel – Sladkovského náměstí *Případné změny jsou včas oznámeny.*

sv. Roch: filiální kostel – Olšanské náměstí

sv. Anna: filiální kostel – ul. Tovačovského

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.

Mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 1. 2019	
výše dluhu (úvěr):	3 394 228,12 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (leden 2019):	13 510 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.